

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea recursului depus de Ndoumbe Ndoumbe Dorette Laure, reprezentată de avocata Cristina Negru,

în cauza de contencios administrativ, intentată la acțiunea depusă de Ndoumbe Ndoumbe Dorette Laure împotriva Inspectoratului General pentru Migrație, cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil,

împotriva deciziei din 18 noiembrie 2025 a Curții de Apel Centru,

*(Dosarul nr. 3ra-125/26
PIGD 2-25122602-01-3ra-03032026)*

Recursul este vădit neîntemeiat. Art. 246 alin. (2) lit. h) Cod administrativ. Dezacordul recurentei cu decizia instanței de apel nu constituie un temei de casare a ei.

Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani – jud. VI. Holban
Curtea de Apel Centru – jud. Gh. Mîra, A. Bostan, N. Ghedrovici

10 iunie 2026

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților admisibilitatea recursului declarat de Ndoumbe Ndoumbe Dorette Laure, reprezentat de avocata Cristina Negru,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte,*

Ion Munteanu,

Oxana Parfeni, *judecători,*

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 26 august 2025, Ndoumbe Ndoumbe Dorette Laure, reprezentată de avocata Cristina Negru, a depus cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului General pentru Migrație, cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil (f. d. 4-4-verso, 5).

2. În motivarea acțiunii, reclamanta Ndoumbe Ndoumbe Dorette Laure, reprezentată de avocata Cristina Negru a indicat că, potrivit art. 52 al Legii nr. 200 din 16 iulie 2010 privind regimul străinilor în Republica Moldova, în privința cetățeanului camerunez, Ndoumbe Ndoumbe Dorette Laure, născută la XXXXX, Inspectoratul General pentru Migrație a constatat că șederea reclamantei a devenit ilegală.

3. Reclamanta a susținut că nu este de acord să plece de pe teritoriul Republicii Moldova, deoarece dorește să rămână. Astfel, a depus cerere de azil pentru a primi protecția pe teritoriul Republicii Moldova și consideră că aflarea sa pe teritoriul Republicii Moldova este legală începând cu 19 august 2025.

4. A relevat că, toate persoanele care fug din țara lor de origine din cauza persecuțiilor sau a unor vătămări grave au dreptul să solicite protecție internațională. Azilul este un drept fundamental, iar acordarea persoanelor care îndeplinesc criteriile stabilite în Convenția de la Geneva din 1951 privind statutul refugiaților constituie o obligație internațională pentru Statele-Părți, printre care se numără și statele membre ale UE. UE a încorporat condițiile care trebuie îndeplinite pentru a beneficia de protecție internațională în propriul său corpus juridic și a extins conceptul, creând o categorie suplimentară de beneficiari ai protecției internaționale pe lângă refugiați, și anume beneficiarii protecției subsidiare.

5. Totodată, a invocat că nu poate fi executată decizia de returnare înainte de a fi examinată cererea de azil depusă de reclamantă.

6. Ndoumbe Ndoumbe Dorette Laure, reprezentată de avocata Cristina Negru, și-a întemeiat acțiunea pe prevederile art. 52 din Legea nr. 200 din 16 iulie 2010 privind regimul străinilor în Republica Moldova, art.16, 17, 19 din Legea nr. 270 din 18 decembrie 2008 privind azilul în Republica Moldova, art. 219 din Codul administrativ.

7. Ndoumbe Ndoumbe Dorette Laure, reprezentată de avocata Cristina Negru, a solicitat anularea deciziei de returnare de pe teritoriul Republicii Moldova nr. 194 din 19 august 2025.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

8. Prin hotărârea din 29 septembrie 2025 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, acțiunea înaintată de Ndoumbe Ndoumbe Dorette Laure, a fost respinsă (f. d. 22-23-verso).

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

9. La 06 octombrie 2025, prin intermediul poștei electronice, Ndoumbe Ndoumbe Dorette Laure, reprezentată de avocata Cristina Negru, a declarat apel motivat, solicitând casarea integrală a hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi decizii prin care acțiunea să fie admisă integral (f. d. 26-29).

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

10. Prin decizia din 18 noiembrie 2025 a Curții de Apel Centru, a fost respins apelul declarat de Ndoumbe Ndoumbe Dorette Laure, reprezentată de avocata Cristina Negru și menținută hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 29 septembrie 2025 (f. d. 41, 42-48).

11. Verificând legalitatea și temeinicia hotărârii contestate, în limitele cererii de apel și în raport cu prevederile art. 225 din Codul administrativ, instanța de apel a considerat că aceasta urmează a fi menținută, or, instanța de fond, corect a elucidat, a constatat circumstanțele cauzei și a apreciat obiectiv, probele prezente la materialele cauzei, stabilind corect circumstanțele de fapt și aplicând corect legislația pertinentă ce guvernează raportul litigios.

12. Instanța de apel a reținut că, la momentul emiterii deciziei contestate, dreptul de ședere provizorie al apelantei Ndoumbe Ndoumbe Dorette Laure expirase, iar aceasta nu a inițiat, în termenul legal și în forma prevăzută de Legea nr. 200 din 16 iulie 2010 privind regimul juridic al străinilor în Republica Moldova, procedura de prelungire a dreptului de ședere în scop de muncă. Or, obligația de a respecta scopul și termenul pentru care a fost acordat dreptul de ședere, precum și de a părăsi

teritoriul Republicii Moldova la expirarea acestuia, revine străinului în temeiul art. 84¹ alin. (2) din legea menționată supra.

13. Reieșind din circumstanțele de fapt ale cauzei, în coroborare cu prevederile legale, instanța de apel a apreciat ca fiind justă și întemeiată concluzia primei instanțe, potrivit căreia, acțiunile întreprinse de către colaboratorii Inspectoratului General pentru Migrație, au avut loc în strictă conformitate cu prevederile și rigorile legale, decizia de returnare de pe teritoriul Republicii Moldova nr. 194 din 19 august 2025, fiind una legală, careva temeieri pentru anularea acesteia nefiind stabilite, or, s-a constatat indubitabil că cet. Republicii Camerun, Ndoumbe Ndoumbe Dorette Laure din data de 18 iulie 2025 se afla ilegal pe teritoriul Republicii Moldova.

14. Instanța de apel a reținut că, decizia de returnare de pe teritoriul Republicii Moldova a fost întocmită în conformitate cu prevederile art. 51 din Legea nr. 200 din 16 iulie 2010 privind regimul juridic al străinilor în Republica Moldova, aceasta fiind adusă la cunoștință străinului la data emiterii 19 august 2025.

15. Totodată, instanța de apel a notat că activitatea desfășurată de autoritatea publică pârâtă a fost conformă cu legea. Astfel, acțiunile întreprinse de autoritate au fost realizate în limitele competențelor legale, cu respectarea normelor de procedură și a drepturilor solicitanților, fără a se constata abuzuri, omisiuni sau depășiri ale atribuțiilor prevăzute de cadrul juridic în vigoare. Prin urmare, instanța de apel a conchis că măsurile contestate sunt legale, justificate și temeinic fundamentate.

16. În contextul celor expuse, instanța de apel a conchis că instanța de fond întemeiat a stabilit că Decizia nr. 194 din 19 august 2025 privind returnarea cetățeanului străin Ndoumbe Ndoumbe Dorette Laure de pe teritoriul Republicii, este legală și întemeiată, iar pretenția reclamantului formulată în prezenta acțiune, privind anularea deciziei este neîntemeiată.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

17. La 28 februarie 2026, Ndoumbe Ndoumbe Dorette Laure, reprezentată de avocata Cristina Negru, a declarat recurs împotriva deciziei din 18 noiembrie 2025 a Curții de Apel Centru, solicitând admiterea recursului și casarea deciziei cu emiterea unei noi decizii prin care acțiunea să fie admisă integral (f. d.51, 52-53).

ARGUMENTELE RECURSULUI

18. În motivarea recursului, Ndoumbe Ndoumbe Dorette Laure, reprezentată de avocata Cristina Negru, a susținut că în instanța de apel nu a avut posibilitate de a explica toate motivele de drept din motiv că nu a fost citată în ședința de judecată pentru a apăra drepturile sale garantate prin legislația internațională și națională prin prisma art.370 din Codul de procedură civilă.

19. La 03 martie 2026, în adresa Inspectoratului General pentru Migrație a fost expediat copia recursului declarat de Ndoumbe Ndoumbe Dorette Laure, reprezentată de avocata Cristina Negru, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire anexată la materialele dosarului (f. d. 58).

20. Până la data stabilită pentru examinarea admisibilității recursului declarat de Ndoumbe Ndoumbe Dorette Laure, reprezentată de avocata Cristina Negru, intimatul Inspectoratul General pentru Migrație, nu a făcut uz de dreptul procedural de a depune referință.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

21. Art. 244 alin. (1) Cod administrativ prevede următoarele:

„(1) Hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.”

22. Art. 245 Cod administrativ relevă că:

„Recursul se depune la Curtea Supremă de Justiție în termen de două luni de la pronunțarea hotărârii sau a deciziei motivate, dacă legea nu stabilește un alt termen”

23. Art. 245¹ din Codul administrativ prevede că:

„(1) Recursul este admis dacă: a) interpretarea legii din hotărârea sau decizia contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție; b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție; c) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces; d) hotărârea sau decizia este arbitrară sau se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor; e) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv; f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(2) Temeiurile menționate la alin.(1) lit. c) și d) pot fi invocate în recurs doar dacă au fost invocate în apel sau dacă încălcarea a avut loc în instanța de apel.

(3) Aprecierea probelor dată de prima instanță și instanța de apel este obligatorie pentru instanța de recurs, cu excepția cazului în care se invocă temeiul de la alin.(1) lit. d) sau a cazului în care Curtea Supremă de Justiție examinează cauza după trimitere la rejudecare. La examinarea recursului într-o cauză care a fost trimisă anterior la rejudecare pot fi prezentate probe noi dacă

acestea au fost restituite nejustificat sau nu au fost reclamate de către instanța de judecată contrar prezentului cod.”

24. Art. 246 alin. (1) și (2) lit. h) Codul administrativ prevede că:

„(1) Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă recursul este inadmisibil, completul din 3 judecători adoptă o încheiere irevocabilă. Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se comunică părților.

Alineatul (2) al aceluiași articol statuează la lit. h) că, recursul se declară inadmisibil în special când recursul este vădit neîntemeiat.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

25. Referitor la termenul de depunere a recursului, Completul de judecată atestă că decizia motivată a fost notificată reprezentantei recurente, reprezentată de avocata Cristina Negru, la 13 februarie 2026 (f. d. 49), iar recursul a fost depus, cu respectarea prevederilor art. 245 din Codul administrativ.

26. Din analiza prevederilor legale reținute supra, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase. Astfel, normele citate oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă.

27. Completul Curții Supreme de Justiție notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

28. Instanța de recurs atestă că motivele de casare, invocate în cererea de recurs, nu relevă temeiuri justificate care să convingă că există o aparență privind interpretarea contrară a legii și aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural sau că aceasta s-ar baza în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

29. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție menționează că recursul depus conține obiecții de fapt și de drept similare celor expuse în cererea de chemare în judecată și în cererea de apel, care au fost analizate de către Curtea de Apel, fiind apreciate în mod corespunzător. În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în prima instanță, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

30. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează faptul că dezvoltarea recursului trebuie să cuprindă o motivare corespunzătoare, în sensul arătării cu claritate a acelor critici, care sunt de natură a învedera netemeinicia hotărârii/deciziei și care se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 245¹ din Codul administrativ.

31. Nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea motivelor de netemeinicie pe care se bazează, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului însemnând nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată.

32. Recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, ci implică determinarea greșelilor imputate Curții de Apel și o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează aceste critici. Simpla trimitere la un text de lege, fără explicarea pretensei interpretări și/sau aplicării eronate a prevederilor legale de către Curtea de Apel, nu echivalează cu un argument. Dacă ar proceda la examinarea unei asemenea pretins argument, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție s-ar substitui autorului recursului, fapt care ar echivala cu un control efectuat din oficiu.

33. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special, în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

34. În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicite admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

35. Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de

atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 09 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

36. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție apreciază ca fiind neîntemeiată critica privind pretinsa încălcare a dreptului la accesul la justiție și posibilitatea de a-și apăra drepturile, or din materialele cauzei rezultă că în instanța de apel pentru examinarea apelului au fost stabilite două ședințe de judecată pentru 11 și 18 noiembrie 2025, pentru ambele ședințe, avocata Cristina Negru, a fost înștiințată în mod legal și din timp despre aceste ședințe, încă de la 16 octombrie 2025 și respectiv la 11 noiembrie 2025, la adresa de poștă electronică „cristiv.negru@gmail.com”, fapt confirmat prin extrasul din corespondența electronică anexat la materialele cauzei (f. d. 33-34, 36-37).

37. Suplimentar Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție, scoate în evidență faptul că prin prisma art. 192 alin.(2) din Codul de procedură civilă, cauzele privind acțiunile sau inacțiunilor autorităților publice, se judecă de urgență și în mod prioritar.

38. Potrivit art. 47 alin. (1), (2), (3) din Codul administrativ, acțiunile procedurale întreprinse de reprezentantul împuternicit se atribuie participantului reprezentat. În măsura în care participantul nu contrazice neîntârziat acțiunile întreprinse de reprezentantul împuternicit, acestea se consideră ca fiind întreprinse de participant. În pofida desemnării unui reprezentant împuternicit, participantul este în drept să întreprindă el însuși acțiuni procedurale. Culpă reprezentantului împuternicit se atribuie participantului reprezentat.

39. Din aceste motive, în conformitate cu art. 230 și art. 246 alin.(2) lit. h) din Codul administrativ,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Declară ca inadmisibil recursul depus de Ndoumbe Ndoumbe Dorette Laure, reprezentată de avocata Cristina Negru.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Stela Procopciuc

Judecători

Ion Munteanu

Oxana Parfeni